

[Jørgen Estrup]

»Jeg vil så i øvrigt sige, at jeg synes, at et lille stykke vej er vi da kommet i dag, i og med at vi får lidt bedre trygheds- og varslingsregler, efter at det nu viser sig, at der er flertal for dagsordensforslaget.«

Ja, fru Lilli Gyldenkilde, det er dét, vi gør nu.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jamen hr. Jørgen Estrup, det er jo ganske rigtigt, at jeg dengang sagde, at vi var kommet et lille stykke videre. Det, jeg så kan føje til i dag, er, at jeg ikke var klar over, at det blev så lille et stykke. Jeg er udmærket klar over, at vi er forskellige partier, vi har forskellige holdninger, og derfor kan vi selvfølgelig ikke være 100 pct. enige. Så lad os nu bare slutte den diskussion.

Sket er sket, tolkningen har været forskellig, og det, jeg så bare stiltfærdigt tillader mig at sige, også til hr. Jan Petersen, er, at det godt kan være, at min ordlyd i det skriftlige betænkningssbidrag ville have været lidt skrapere, hvis jeg havde nået at få lidt nattesøvn, inden jeg skrev det. Sådan er det jo. Det var sidst på aftenen, det var meget sent. Men jeg kan sige til hr. Jørgen Estrup, at hvis kampsproget ligefrem generer, kan jeg sagtens bruge et andet.

Men i øvrigt er det jo sådan, at forhandlingerne forløb på en måde, som til sidst fik os til at sige: O.k., der er ikke forringelser for nogen i det her; der er forbedringer for nogle få, og hr. Svend Aage Jensen har så rigeligt gjort opmærksom på, at det er meget få, som får forbedringer af det her.

Må jeg så sige til hr. Helge Sander, som fortæller mig, at man i Venstre som sådan ikke er ufølsom, at det tror jeg gerne; jeg kender mange følsomme Venstremænd og -koner. Men det, hr. Helge Sander sagde fra denne talerstol, var på det tidspunkt ret ufølsomt, og det vil jeg have lov til at mene at det var. Når man i den grad hele tiden hælder til, at det er arbejdsgiversiden, der skal bestemme det hele, og så skal lønmodtagerne helst rette ind derefter, synes jeg ikke, det er en ordentlig måde at være på. Derfor er vi uenige, og så færdig med det. . .

Formanden:

Man er forhåbentlig ikke uenig om, at taletiden skal overholdes.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nej, det tror jeg også at vi er enige om.

Poul Nødgaard (FP):

Jamen hvis fru Lilli Gyldenkilde har overskredet tiden lidt, skal jeg prøve at se, om jeg kan tale lidt kortere tid, så det kan komme til at gå lige op.

Må jeg have lov til at sige, også til arbejdsministeren, at jeg synes lige, der er en ting, som i hvert fald vi i Fremskridtspartiet gerne vil sætte lidt på plads, og det er den måde, hvorpå denne sag har været kørt. Jeg synes – og det tror jeg ikke vi kan være uenige om – at det er helt uantageligt, at vi, når lovforslaget er fremsat den 27. januar, så skulle sidde i aftes og lave sådan noget hastværksarbejde.

En ting, jeg også gerne vil beklage mig over – og dér er jeg helt enig med andre ordførere, der også har sagt det – er, at jeg synes, at mange af de svar, vi har fået, er – hvis jeg må bruge et mildt udtryk – under al kritik. Hermed er det sagt så mildt, som det overhovedet er muligt for en Fremskridtsmand at sige det.

Så vil jeg gerne i al almindelighed sige, at der ikke skal være nogen tvivl om, at vi i Fremskridtspartiet synes, at dette lovforslag slet ikke skulle have set dagens lys, men vi anerkender, at det ser dagens lys i kraft af det meget uheldige dagsordensforslag, der blev vedtaget i forbindelse med en forespørgselsdebat, og det har man så været nødt til at leve op til. Normalt roser vi ikke andre så meget, men jeg vil nok alligevel sige til CD og Kristeligt Folkeparti, at de i hvert fald har fået taget nogle skønhedspletter væk. Men det er bestemt ikke et forslag, vi bryder os om, selv om det er blevet lavet om.

Der er en ting, som jeg er lidt forundret over ikke er kommet mere frem i debatten i dag, end tilfældet er, nemlig hvorfor der er nogle her i Folketinget, der er så forhippet på at gå længere, end EF-direktiverne siger at vi skal. Det kan jeg med min bedste vilje ikke forstå. Når vi nu er i det EF-system – og det må vi også erkende i Fremskridtspartiet; vi respekterer, at det er vi, og dér bliver vi formentlig også – skulle vi så ikke også prøve at efterleve de regler? Så kunne vi bare have kørt efter EF-direktiverne.

Så vil jeg lige sige en ting om de virksomheder, der bliver omfattet af loven. Hvis man skal